

Redakcja i Administracja
w Krakowie
ul. św. Gertrudy 1. 29.

Prenumerata wynosi
rocznie zhr. 8.—

INSERATY
obliczy się jak
najtaniej.

Nr. TELEFONU 109.

Targowisko

VIEHMARKT-BERICHT

CZASOPISMO dla HANDLU BYDŁEM i NIEROGACIZNĄ — FACHORGAN für den INTERNATIONALEN VIEHVERKEHR.

Wychodzi w piątek każdego tygodnia — Erscheint jeden Freitag.

TELEPHON Nr. 109.

Redaktion und Administration
KRAKAU
St. Gertrudagasse 29

Pränumeration beträgt
ganzzährig fl. 8.—

fürs Ausland:
ganzzährig Mk. 16.—

INSERATE
werden billigst berechnet.

Nr. II.

Inia i Marca
Krakau, den 16. März

1894.

II. Rok
Jahrgang

**Wystarajcie się o wywóz do Niemiec.
Wystarajcie się o zmianę dni targowych.
Starajcie się o kupców zagranicznych.**

**Erwirkt Export nach Deutschland.
Erwirkt Regelung der Markttage.
Trachtet dass fremde Käufer kommen.**

AVIS.

*Der deutsche Theil befindet
sich auf Seite 3-4.*

Zaproszenie do prenumeraty.

Celem uregulowania nakładu upraszamy o wczesne nadesłanie prenumeraty, która wynosi rocznie 8 zhr., gdyż bylibyśmy zmuszeni powstrzymać dalszą wysyłkę.

Prenumeratę miejscową i zamejscową przyjmuje Administracja.

Zlecenia.

Administracja załatwia zlecenia kupna i sprzedaży nierogaczyny na tutejszym targu dla prenumeratorów naszej Gazety.

Doniesienie telefoniczne.

Kraków, 16. Marca godz. 6 min. —

Przypęd na następny targ poniedziałkowy i wtorkowy wynosi w tut. zakładzie obserwacyjnym: na poniedziałek sztuk nierogaczyny 3100 } między temi
na wtorek sztuk " 1400 } 1000 chudych

Telegramy.

Budapeszt-Köbanya, 16. Marca godz. 12. m. 40.

Przypęd z krajów węgierskich 15291 sztuk.

• Serbii	2844	•
• Rumunii	71	•
• innych krajów	12540	•

Tendencja mda razem 30746 sztuk.

towar węg. osobliwy owadze 320-380kg. 53 — 54 ct.

" " " 280-300 " 51 — 52 "

" " " nad 300 kg. stare 50—51 "

krajowy 46 "

serbski 49—50 "

rumuński 48 "

(Sprawozdanie pierwszego węgierskiego akcyjnego zakładu tuczenia nierogaczyny).

L. 10406/893.

Do

P. D. Mandla redaktora tygodnika „Targowisko” w Krakowie.

W myśl reskryptu Wysokiej c. k. krajowej Dyrekcji Skarbu z dnia 1. marca 1894 L. 18034 zawiadania się pana, że Wysokie c. k. Ministerstwo Skarbu po porozumieniu się z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 8 lutego 1894 L. 53279/93 czasopismo „Targowisko”, wychodzące w Krakowie każdego piątku redagowane przez pana, uznało za fachowe a tem samem za wolne od opłaty stempelowej.

Przy tem nadmieniam się, że ogłoszenie pomienionego reskryptu ministerialnego nastąpiło już w dzienniku rozporządzeń Ministerstwa Skarbu.

Krakow, dnia 6. marca 1894.

Wiedeński targ na mięso.

Czyniąc zadość licznym żądaniom, postanowiliśmy otworzyć stałą rubrykę co do wywozu mięsa z Galicji i Bukowiny i zamieszczać wszelkie korespondencje, zażalenia oraz życzenia naszych P. T. Prenumeratorów, upraszając zarazem o jak najliczniejsze nadsyłanie takowych.

Od p. M. Kirschenbauma z Wiednia otrzymujemy następujące pismo w tym przedmiocie, które też chętnie zamieszczamy:

W zaopatrywaniu miasta Wiednia świeżem mięsem Galicja pierwsze zajmuje miejsce, a większa część przestrzeni w wielkiej hali targowej, przeznaczonej na sprzedaż mięsa, do dyspozycji oddaną jest dla mięsa galicyjskiego. Aczkolwiek dowozy zmalały w ostatnich latach, to przecież jeszcze zawsze są dosyć znaczne — z tego też powodu chce się podzielić z moimi krajanami doświadczeniem, nabytem, i podać kilka uwag do ich wiadomości.

Dowozy mięsa z Galicji stanowią:

1. wołowina
2. cielęcina
3. wieprzowina
4. baranina
5. cielęta
6. nierogaczyna.

Wysyłając jakikolwiek gatunek mięsa należy na to zważać szczególnie, aby dobrze przedtem ochłodzić mięso.

Od kilku lat zmalał znacznie dowóz mięsa wołowego na tutejszym targu, bo podczas gdy dawniej wynosiła wołowina 50% ogólnego dowozu, obecnie dowóz jej zredukował się do 15%. Przyczyny tego objawu należy szukać w okoliczności, iż rozlokowane w Galicji wojsko stało się najlepszym konsumentem, eksport zaś do Wiednia z powodu wielkich wydatków, frachtu i opłaty konsumcyjnej nie popłatnym wcale.

Przeznaczając jakikolwiek gatunek mięsa do wywozu powinno się jak największą zwracać uwagę na czystość, gdyż towar brudny, krew w sobie zawierający, znacznie obniża się w wartości, a komisjoner mimo całego wysiłku i usilnych starań nie zdoła dobrze sprzedać mięsa, które z powodu zanieczyszczenia wiele utraciło na wartości.

Cielęcina zawsze ma licznych i chętnych odbiorców; za to przewóz takowej o wiele trudniejszy, aniżeli wołowiny, gdyż łatwiej ulega zepsuciu. Jeśli bowiem ma najmniejszy defekt zanim się je na targ przyniosło, wówczas ulega natychmiast konfiskacie. Chudych cieląt nie powinno się stanowczo wysyłać, gdyż zaraz po nadejściu wyklucza się je z targu. Zaznaczam to z naciskiem, gdyż pod tym względem najbardziej się grzeszy. statystyczne zaś wykazy, dotyczące konfiskowania chudych cieląt wprost są zatrważające. Cielęciny i baraniny nie wolno nadymać, gdyż policyjnie ono we Wiedniu zabronione i pomimo częstych ostrzeżeń ze strony komisjonerów dalej się to praktykuje, oczywiście ze szkodą i niemałą stratą wysyłających.

Cielęta, wysyłane w skórach, powinno się zawiesić jak każde mięso, aby cała krew z nich wyciekła.

Wieprzowinę i nierogaczynę powinno się poddać dokładnemu badaniu na wagi. Rewizja tutejsza jest ściśła, nader sumienna i sprawiedliwa a nawet najmniejszy kawałek się przerzyna, aby tem dokładniej mięso mogło być zbadane.

Liczba konfiskowanych świń węgrowskich jest olbrzymia, to też muszę powtórzyć swe spostrzeżenia, podane w Nrze 8. „Targowiska” z dnia 23 lutego 1894 r., że to tylko opieszałość ze strony wysyłającego, gdy podobną nierogaczynę wysyła na targ wiedeński. Wszak po rzezi można natychmiast poznać węgrowską nierogaczynę, pocóż więc ryzykuje handlarz kosztą przewozu?

Najlepszymi dniami do sprzedaży są czwartki, piątki i soboty, jakoteż i dnie, poprzedzające jakieś święto; transakcja zazwyczaj z początkiem miesiąca większa, niż w ostatnich dniach.

Abi, ten karcini i karcini sprzedawca mięso wyszukać się powinno starszego komisyonera, dłużej na targu pracującego i lepiej z targiem obeznanego. Zna on się bowiem dobrze na wartości otrzymanego rodzaju mięsa, ma stałych odbiorców, znających już towar stale wysyłany przez pewne firmy, a tem samem chętniej i prędzej go kupują. Ostrzedz powinno się przed ludźmi przybyłymi do Wiednia z Galicji, nie posiadającymi żadnej znajomości stosunków targowych, opowiadającymi najróżnorodniejsze cuda i obiecującymi złote góry klientom swym, byle tylko na ich imiona wysyłali swe towary.

Jeśli nawet doświadczony i wypraktykowany stary komisjoner według mniemania wysyłającego źle sprzedał towar mu przesłany, nie jest to winą komisyonera, gdyż ani nie mógł przeszkodzić wielkiemu dowozowi towaru, ani nie pogodzić. Niemniej powodem niżki cen jest opóźnienie się pociągów. Bądź co bądź — to można wszakże napewno twierdzić, że doświadczony pośrednik łatwiej sobie poradzi i innych środków zaradczych użyje, aby uchronić swego klienta od wielkich strat.

W końcu jeszcze jednej rady bym udzielił swoim krajanom: aby wystosowano petycję do Rady państwa o zmianę § 35. ustawy z dnia 16. czerwca 1877 dz. p. p. Nr. 60. co do zwrotu opłaty konsumcyjnej za mięso z otwartych i zamkniętych miejscowości i odwrotnie. Praktyczne przeprowadzenie bowiem tego paragrafu w obecnej stylizacji jest niemożliwe, tak że zaopatrujący się w mięso na targu wiedeńskim dwa razy muszą opłacać swój towar. Życzyłby sobie też wypadało, aby, wysyłający na targ bydła lub mięsa w Wiedniu, czytali sprawozdania fachowych czasopism o cenach i tendencji, jaka panowała na ostatnim targu w Wiedniu, aby obznajomili się z przyczynami niżki i zwyżki cen.

Żołądki cielęce

kupuje po najwyższych cenach za gotówkę

LEOPOLD SAMEL,

3—10

Cieplice (Czechy).

Rozszerzenie zakładu obserwacyjnego dla nierogaczyny w Krakowie.

W Nrze 9. naszej Gazety z dnia 2. b. m. podnieśliśmy, że zarząd zakładu obserwacyjnego dla nierogaczyny w Krakowie przedsięwziął w oczekiwaniu, iż Rada państwa najniezawodniej uchwali traktat handlowy z Rumunią zarządzenia, aby spodziewane spędy nierogaczyny z tegoż kraju bez ujmy dla zwierząt naszej proweniencji, zastały przygotowane dla się odpowiednio urządzone, wszelkim wymogom weterynaryjno-policyjnym odpowiadające ubikacye.

Dziś miło nam skonstatować, że w przeciągu 8 dni dokonano budowy 30 stajenek, pomieścić mogących około 3000 sztuk nierogaczyny, w przyszłym tygodniu zaś ma stanąć również taka liczba stajen, w których znaleźć będzie mogło umieszczenie znów około 3000 sztuk. Nadto z początkiem wiosny mają być dokonane przeróbki w prowizorycznie wybudowanych stajniach, oraz wybudować się ma jeszcze inne stajnie tak, że w krakowskim zakładzie spędy, dochodzące cyfry 20000 sztuk, znajdą wygodne pomieszczenie.

Że budowa stajen tak się szybko dokonała i dokonuje, niemała to zasługa r. Beringera, który w chwili, gdy mu budowę ex offio formalnie narzucono, jął się z właściwą sobie energią dzieła i wywiązał się z zadania w stosunkowo tak krótkim czasie, iż prześcignął wszelkie oczekiwania.

Obecnie z zupełnym spokojem można spoglądać w przyszłość. Gmina ze swej strony uczyniła wszystko, co w jej mocy, nie szczędząc zabiegów i wydatków; uczyniła wszystko, aby a priori modz odeprzeć wszelkie wątpliwości, któreby rząd Niemiecki chciał podnosić by nie dopuścić do wywozu nierogaczyny i gdyby chciał zaślaniać się rzekomym brakiem miejsca na pomieszczenie większej ilości nierogaczyny; resztę pozostawić się musi do skutecznego władzom rządowym, by gminę miasta Czerniowiec przypadkowo z czasem nie przypuszczono do partycypowania w spędach rumuńskich i by przez uzyskanie dozwolenia wywozu do Niemiec daną była wysokości spędów, któreby zamortyzować zdolne były nakłady ponoszone i jeszcze się ponieść mające.

L. 1247.

KONKURS.

W zakładzie obserwacyjnym miasta Białej dla nierogaczyny galicyjskiej obsadzoną będzie prowizorycznie posada weterynarza o rocznej płacy 600 zł.

Ubiegający się o tę posadę, którzy władac muszą językiem polskim i niemieckim, mają swe ostem płowane podania z dyplomem ze ścisłych egzaminów, oraz z dowodami co do wieku, stanu i dotychczasowego zajęcia, wnieść najpóźniej do dnia 12 marca br. do tutejszego Magistratu.

Magistrat miasta Białej dnia 24. lutego 1894.
3—3
Burmistrz: Dr. Rosner

MIEŚO.

Codzienny targ mięsa w centralnej hali targowej.

Przywóz ogólny następujących gatunków mięsa od 7 marca do 14 marca 1894.

Wołowiny 231223 kg., cielęciny 40478 kg., wieprzowiny 36938 kg., baraniny 475 kg.

Cieląt 1487 sztuk, nierogaczyny 1406 sztuk, owiec 262.

Notowano kg. w centach wliczając opłatę konsumcyjną:

Przednia wołowinę 30—60 tylną 37—70 rosbratel (angielski) 56—80, cielęciny 28—50, baraninę 30—44, wieprzowinę 45—65.

Cielęta 30—52, nierogaczyna 46—58, owce 34—40 ct.

Wiedeń, dnia 14 marca 1894.

Uwaga: W pierwszych dniach tygodnia transakcyja była bardzo powolna w piątek i sobotę ruch był weale ożywiony tak, iż tylko mało towaru zostało niesprzedanego. Zniszczono 1148 1/2 kg. cielęciny i 11 cieląt z powodu chudoty i niedojrzałości, 3 sztuki nierogaczyny i 43 1/2 kg. wieprzowiny wagrówatej.

WYKAZ

cen, oraz spędów i dowozu na tutejszym targu rzezi i mniejszego bydła za czas od 4—10 marca 1894.

Ceny bydła na targu rzezi i mniejszego bydła wylaczając opłatę konsumcyjną.						
Przypęd i dowóz		Jedność	Ceny			
			od		do	
			złr. cnt.		złr. cnt.	
		ilość sztuk				
Bydła rzeźnego	5247	1 q	48	—	66	—
Cieląt pasnych	4067	1 kg.	—	28	—	56
Cieląt żywych	116	•	—	30	—	46
Jagniąt pasnych	3515	para	3	—	11	—
Jagniąt żywych	—	•	—	—	—	—
Owiec pasnych	357	1 kg.	—	26	—	40
Owiec żywych	5251	•	12	—	26	—
Nierogaczyny pasnej	1506	•	—	41	—	54
Nierogaczyny żywej	11122	•	—	32	—	48

Ceny mięsa w Wiedniu za 1 klg. w centach.						
Rodzaje mięsa	W wiel- kiej hali targowej	Na strag- nach spoży- wczych	W sta- nych han- dach	Na ladach rzeźników handlarzy mięsem	W jatkach rzeźników handlarzy mięsem	
Wołowina przednia	46 56	46 56	46 67	44 70	48 80	
• tylna	64 72	64 72	60 83	60 95	60 95	
Cielęcina	50 75	44 90	40 84	44 90	40 100	
Baranina	30 50	36 60	30 70	32 90	30 100	
Wieprzowina	50 78	48 80	50 80	52 100	50 100	
Konina przednia	—	—	—	—	20 36	
• tylna	—	—	—	—	26 40	

Wiedeń dnia 10. marca 1894.

Z komisaryatu targowego.

Sprawozdanie z targów trzody chlewnej.

Krakowski zakład obserwacyjny dnia 13 marca 1894 r. Ruch targowy w dniu 12 i 13 marca. Przypęd sztuk 4759 Notowano: Prosieta 22-26 złr Chude od 28 do 33 złr. Mięsie — złr. para żywych, Tuczne 36—41 ct. Załadowano sztuk 4728 a mianowicie do austriackich prowincyi sztuk 4728 loco Kraków — (Dyrekeya zakładu).

Bialski zakład obserwacyjny dnia 13 marca 1894 r. Obrót targowy w dniach 9 i 10 marca. Przypęd 13639 szt. Notowano parę żywych prosiaków 19—25 złr. warchlaków 26—31 złr. starsze 32—38 złr. tuczonych kg. żywej wagi po 36—41 ct. Załadowano do austriackich prowincyi szt. 13264 dla zagranicy sztuk — Przypęd na targ w dniach 16 i 17 marca sztuk 13613. (Dyrekeya zakładu).

Wiedeń, dnia 13 marca 1894. (Oryg. sprawozdanie Kazimierza Wajdowicza.) Na wczorajszym targu było 10115 sztuk, a mianowicie: 3115 prosiat, 4591 średnich, 2145 tucznych. Brakujące 268 sztuk wypędzono dopiero później podczas targu; prosiat było 1982 galicyjskich i 113 bukowińskich. Pomimo, że spęd był większy jak przeszłego tygodnia ceny spadły o 2 ct. przy węgierskich, a przy polskich zostały niezmienione.

Wpórównaniu z przeszłym tygodniem, notowały ciężkie od 41 do 45 pr. 46 średnie 36 do 42 a lekkie węgierskie. od 34 do 38 ct., prosieta od 34 do 39 ct., prima 41 ct. za kg.

Wiedeń, dnia 12 marca 1894. (Sprawozdanie oryg. W. Amirowicza.)

Na dzisiejszy targ przypędzono wołów z Galicyi 518 węgierskich 1718 niemieckich 2049 razem 4285 szt. Galicyjski placono 53, 54, 56 złr.

osobliwy 52—55, 58, 60, 62, 63 złr. węgierski 52 do 55, 58, 60, 62, 63 złr.

niemiecki 54 do 56, 58, 60, 62, 65, 66 złr. za 100 kilo mięsa.

Wiedeń, dnia 13 marca 1894. (Sprawozdanie oryg. W. Amirowicza.)

Na dzisiejszy targ dowieziono żywej nierogaczyny galicyjskiej 2095 sztuk.

Placono 33 do 35, 38, 40, za 100 kg. żywej wagi.

Sprawozdanie z wled. kasy targu bydła i mięsa.

Targ trzody chlewnej dnia 12-go marca 1894. Na dzisiejszy targ zgłoszono 10115 sztuk, z tego przypędzono zaraz przy rozpoczęciu targu 3111 warchlaków i 6736 tucznych świń rasy węgierskiej razem 9847 sztuk.

Tendencya była raczej miłiejsza niż zeszł. tyg. Wyborowe od 45 do 46 wyjątkowo 47 ct.

średnie od 42 do 44 ct. lekkie od 36 do 41 ct.

warchlaki od 31 do 41 ct.

Sprawozdanie z targu trzody chlewnej pierwszego węgierskiego zakładu akcyjnego towarzystwa tuczenia trzody chlewnej.

Budapeszt-Köbánya, dnia 9 marca 1894. Transakeya eokolwiek leniwa.

Przebieg ceny tygodniowe: węgierski towar osobliwy o wadze 320—380 kg. po 53 1/2—54 ct. za kg. żywej wagi; o wadze 280 — 300kg. po 51 — 52 ct. nad 300 kg. 50—51 krajow. 49—50 serbski 47—50 1/2 ct. rumuńskie — ct. netto. Jako ubytek przyjęto na parze 45 kg. i 4 1/2% rabatu.

Ceny artykułów karmowych: kukurydza 5.50 złr., je- ezmień 6.60 loco Köbánya.

Tutejszy stan trzody: z d. 2 marca pozostało 131755 sztuk

Przypęd z tegoż kraju 14348 „

Serbii 2342 „

Rumunii 399 „

innych krajów 17084 „

Spęd do: razem 148839 sztuk

Budapesztu dla konsum. (I—X) okr. 4039 sztuk

miejsowości tegoż kraju 482 „

Wiednia 640 „

Austriackich krajów 1565 „

Niemiec 6136 „

innych krajów — „

w mydlarniach użyto do wyrobów 76 „ 12938 szt.

pozostaje 135901 szt.

W szafasach akcyjnych pozostało 22643

sanitarnych i tranzytowych 2/III 8868 sztuk.

przypędzono serbskich 2443 „

rumuńskich 390 „

11610 „

spędzono 3047 „

pozostaje stan 8563 „

a mianowicie 7944 sztuk serbskich i 619 sztuk rumuńskich.

W czasie rewizyi sanitarnej uznano od 1. stycznia do dnia dzisiejszego jako niezdatne do konsumcyi 26 sztuk i przeznaczone je dla celów technicznych.

Sprawozd. targ. bydła tuczego w Dreźnie d. 12 Marca 1894

szczegółowo je dla celów technicznych.

Sprawozd targ. bydła tucznego w Dreźnie d. 12 Marca 1894

Przypęd						dobry towar	średni towar	lżejszy towar
						Mk.	Mk.	Mk.
bydła	563	szt.	o 50 kg. wagi rzeźnej			56—60	52—55	45—50
buhaje						—	—	—
niereg. kraj.	1014	„	„ „ żywej			—	—	—
„ angielsk.	„	„	„ „			45—48	42—44	—
„ obca	„	„	„ „			—	—	—
— „ galicyjsk.	„	„	„ „			—	—	—
136 „ węgiersk.	„	o 20—25	„ „			53	52	—
rzeźnej						55	54	—
baranów	908	szt.	o 50 kg. wagi martwej			58—60	54—57	45—50
cieląt	331	„	„ „			60	55	50
Nie sprzedano 46 „ sztuk bydła						15	sztuk nieroga-	
cizny krajowej 60 sztuk węgierskiej						40	sztuk baranów	
gal. — Transakeya była powolna.								

Drezno, dnia 12 marca 1894.
Dyrekeya rzeźni i targowicy na bydło
Lipska targowica młejiska 12 marca 1894.
(Oryg. sprawozd. Dyrekeyi miejskiej rzeźni i targowicy).

Na targ przypędzono	Uzyskane ceny za 50 kg. w mk. za						Sprzedano	Nie sprzedano	Transakeya			
	żywą martwążywą martwążywą martwą											
	W A G I I gatunku II gatunku III gatunku											
409 szt. bydła między temi	—	—	—	—	—	—	352	57	p o w o l n a			
172 szt. wołów	—	66	—	58	—	50	153	20				
18 szt. jałowek	—	63	—	58	—	53	17	1				
153 szt. krów	—	60	—	52	—	44	122	30				
66 szt. buhajów	—	57	—	54	—	50	60	6				
207 szt. cieląt	43	—	40	—	36	—	206	1				
668 szt. owiec	30	—	27	—	25	—	530	138				
979 szt. nierog.	—	—	—	—	—	—	945	34				
z tych 860 szt. krajowej	61	—	59	—	56	—	847	13				
119 szt. bakońsk.	55	—	54	—	—	—	98	21				
2263 sztuk bydła rzeźnego.												
Uwaga: cielęta tuczne do 48 mk												
Wagę rzeźną u bydła oblicza się wraz z łojem. Nierogaczynę kupuje się z opustem 20 Kg. jako tara.												

Dzień targu	Powiat	Gmina	Na targ spędzono							Ceny targowe															Transakcyja	Następny targ odbędzie się dnia	Uwaga
			Bydła																								
			wołów	buhajów	krów	jałowek	cieląt	owiec	kóz	nierogaczyny	bydła					owce		kozy	nierogaczyny								
											woły	buhaje	krowy	jałówki	cielęta	tuczne	mięsne		starsze ohydne	war-ohlaki	prosiąt						
od do od do																											

Ołomuniec targowica, dnia 13 marca 1894.

(Oryg. sprawozd. komis. targowicy.)

Przypęd 25 sztuk bydła.

25 „ wołów.
— „ buhajów.
— „ krów i jałówek.

Z tego: z Galicyi 25 szt., z Węgier — szt., z kraju — szt.

Ceny: Gatunek wyborowy od złr. 32 do 34

średni — „ — „

za 100 klgr. żywej wagi.

Sprawozdanie targowe wiedeńskiej kasy bydła i mięsa.

Targowica centralna na st. Marx.

Targowica rzeźni na bydło dnia 12 marca 1894.

Ogólny przypęd 4285 sztuk

Węgierskich	1718	szt.	wołów	3318	sz
Galicyjskich	372	„	bydła tuczni.	buhaj	429
Bukowińskich	146	„	opasowego	krów	482
Niemieckich	2049	„	lżejszego	bawołów	56

Ceny: osobliwe węgierskie od 61—63¹/₂ II rzędne od 56 do 60 trzeciorzędne od 51 do 55 opasowe serbskie i węgierskie od — do — buhaje od 23 do 33 (żyw. wag.)

Targ w Chomnicy d. 12 marca 1894. Rzeźnia i targowica miejska. Przypędzono: 204 sztuk bydła 403 sztuk nierogacizny krajowej 498 sztuk węg. 92 sztuk cieląt 531 baranów. Jako najważniejsze ceny przeciętne osiągnięto za bydło I gatunku od 58 do 61 II gat. od 51 do 56 III gat. od 40 do 48 mk. za 50 kg. wagi rzeźnej. Nierog. kraj. od 58 do 60 mk. za 50 kg. wagi żywej z opustem 40 kg. tary od każdej sztuki. węg. od 52 do 54 mk. gal. od — do — mk. na 20 kg. wagi rzeźnej. cielęta od 58—60 za 50 kg. wagi rzeźnej. barany od 27 do 32 mk. za 50 kg. wagi żywej.

COMMISSIONEN.

Die Administration besorgt Commissionen Ein und Verkäufe von Borstenvieh — an hiesigen Plätze für die Abonenten dieses Blattes.

Prenumerations-Einladung.

Wir bitten behufs Regulirung der Auflage um gefl. Zusendung der Praenumerationsbeträge per Jahr 8 fl. öw., da wir sonst die Zusendung unseres Blattes unterlassen müssten.

Die Administration.

Telephon-Bericht.

Krakau. 16 März 6 Uhr — Min.

Auftrieb für die nächstwöchentliche Montag- u. Dienstag-Märkte in der hiesigen Confinirungs Anstalt für Montag Stück 3100 Schweine } darunter 1000 für Dienstag „ 1400 „ } Futterschweine

Telegramme.

Budapest Köbanya. 16 März 12 Uhr 40 M.

(Telegram der erst. ung. Borstenvieh-Mastanstalt).

Zutrieb von Inland . . . St. 15291

„ Serbien . . . „ 2844

„ Rumänien . . . „ — 71

„ anderen Ländern „ 12540

Zusammen . . . St. 30746

Abtrieb nach verschiedenen Gegenden St. —

Tendenz flau.

ung.sort. Waare 320-380 Kg. schwere 53—54 fl. — kr.

„ 280—300 „ 51—52 „ — „

„ über 300 „ alte 50—51 „ — „

Landschweine 46 „ — „

Serbische 49—50 „ — „

Rumänische 48 „ — „

(Bericht der erst. ung. Borstenviehmastanstalt Akt. Ges.)

Kritische Bemerkungen zum Gesetze vom 17. August 1883 RGB. Nr. 142 (über die Lungenseuche von Josef Vergesslich,

k. k. Bezirksveterinär in Myslenice.

Einen der wesentlichsten Schäden, welchen der Viehzüchter in seinem mühseligen und zahlreichen Chicanen ausgesetzten Unternehmen unterworfen ist, bildet unstreitig der Verlust, der durch die Seuchen entsteht die das Vieh hinraffen und durch Ausgaben welche die Bekämpfung derselben veranlassen veterinärpolizeilichen Massregeln erfordern.

Die Regierung, bemüht den Züchtern unter die Arme zu greifen, ist nach Möglichkeit bestrebt, diese Verluste zu begrenzen. Diesem Streben verdankt das Lungenseuchengesetz vom 17. August 1892 R.-G. B. Nr. 142 seine Entstehung. Noch mehr! Die Regierung zeigt sich sogar bemüht, wie das aus dem Geiste jenes Gesetzes überhaupt hervorgeht, alle Verluste vollständig zu ersetzen, und zwar nicht nur solche, welche durch die vorgeschriebene Tödtung kranker Thiere entstanden sind, (welche doch ohnehin der Seuche zum Opfer gefallen wären), indem sie den vollen Werth gesunden Viehes dafür bezahlt — sondern auch diejenigen Kosten, welche durch Desinfection der Ställe und Stallgeräthschaften etc. entstehen.

Der Fiskus zahlt in diesem Falle dem Eigenthümer sogar mehr als der faktische Verlust beträgt, leistet also demselben vollständige Entschädigung.

In einem einzigen Falle hingegen wird in dem oberwähnten Gesetze dem Eigenthümer keinerlei Entschädigung für faktisch erlittenen Verlust zuerkannt, was um so mehr befremden muss, als diese Massregel dem Geiste des ganzen Gesetzes widerspricht, und sich nur durch die Annahme erklären lässt, dass der Gesetzgeber diesen Fall nicht vorausgesehen habe.

Wie wäre es sonst zu erklären, dass dem Eigenthümer nach dem Wortlaut ein und desselben Gesetzes in einem Falle eine Entschädigung zuerkannt wird, die den faktischen Verlust übersteigt, im andern Falle der volle Verlust aufgebürdet wird, während doch in beiden Fällen der Schaden nur die Folge ein und derselben Verordnung ist, welche in ein und demselben Gesetze zur Veröffentlichung gelangte?

Nach § 5 Al. 2 des oberwähnten Gesetzes sperrt die Behörde, sofort nach Constatirung der Lungenseuche, den als inficirt erkannten Stall ab, nimmt somit dem Eigenthümer das Dispositionsrecht über die im abgeschlossenen Stalle versperrten Thiere ab, indem sie dasselbe an sich nimmt, aber erst nach Constituirung der Seuchen-Commission und nach erfolgtem Schätzungsakte bezahlt sie die Entschädigung für diejenigen Thiere, welche nach § 1, 2 resp. 3 dieser Verordnung getödtet worden sind.

Der Schätzungsakt bildet somit erst den kritischen Moment, mit welchem die Regierung Verpflichtungen übernimmt, eventuell die Verantwortlichkeit für die Folgen der zu veranlassenden Massregeln, obwohl diese letzteren nur die Fortsetzung jener, vom Moment der Constatirung der Seuche bis zur Constituirung der Seuchencommission ergriffenen Massregeln bilden. Mit kurzen Worten: Der Fiskus übernimmt erst jetzt die Pflichten des Besitzers, während er die Rechte desselben schon mit dem Tage der Constatirung der Seuche übernommen hatte. Zwischen diesen beiden Zeitpunkten liegt aber gewöhnlich ein Zwischenraum von 4—6 Tagen, um welche die Pflichten des Fiskus den durch denselben übernommenen Rechten nachstehen.

Es entsteht nun die Rechtsfrage, was geschieht, wenn ein Thier in dieser Zwischenzeit von der Absperrung des Stalles bis zum Schätzungsakte aus freien Stücken umsteht? Hat der Eigenthümer in diesem Falle eine Vergütung dafür zu erhalten?

Die Verordnung enthält darüber keine Bestimmung. Nach dem Wortlaute des § 4 dieses Gesetzes zahlt der Fiskus für ein „getödtetes“ Thier, der Eigenthümer eines „gefallenen“ Thieres hat demnach keinerlei Anspruch an denselben, und dennoch erleidet der Besitzer in einem solchen Falle einen Verlust! Da dem Eigenthümer das Dispositionsrecht über die Thiere abgenommen wurde, und er dieselben unter keiner Bedingung aus der Umzäunung oder von dem Standplatze entfernen darf (§ 5 al. 2) so darf er auch das Thier nicht abstecken, und doch wäre dies das einzige Mittel um unter gewissen Eventualitäten den Verlust zu mildern, das Fleisch für den Consum zu verwerthen, was bei einem „gefallenen“ Thiere unter allen Umständen vollständig ausgeschlossen ist. Es erscheint daher im Gesetze dieser Fall nicht vorhergesehen, in welchem der Eigenthümer auf Grund der Verordnung einem Verluste ausgesetzt ist, ohne dafür Entschädigung zu erhalten.

Zwar wäre der Eigenthümer auf Grund des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches (u. z. des XXX. Hauptstückes von dem Rechte des Schadenersatzes und der Genugthuung) berechtigt, eine Entschädigung vom Fiskus zu fordern und dieselbe im Processwege geltend zu machen, aber wer möchte den Sieger in einem Kampfe mit einem so ungleichen Gegner beneiden, es wäre im günstigsten Falle ein Pyrrhussieg auch wenn Jemand so hartnäckig wäre die Schwierigkeiten und Kosten eines solchen Processes nicht zu scheuen. Der Beschädigte wird sich wohl hüten auf gerichtlichem Wege seine Ersatzansprüche geltend zu machen, wo bleibt aber der Schadenersatz, welchen zu leisten der Gesetzgeber die unverkennbare Absicht gehabt hat, und zwar ohne gerichtliche Intervention! Wenn somit das Gesetz über die Lungenseuche keine Halbheiten aufweisen soll, so muss diese Lücke ausgefüllt werden, und zwar hätte § 5 folgendermassen ergänzt zu werden: „Dem Eigenthümer der Thiere ist es nicht gestattet über dieselben zu disponiren, mit Ausnahme des Falles, wenn es sich um Abschachtung des Viehes (Nothschlachtung) handeln sollte.“

Oder es sollte § 4 des Gesetzes folgendermassen abgeändert werden:

„Für ein auf Grund der §§. 1 u. 3 dieser Verordnung geschlachtetes oder für ein in der Zeit von der amtlichen Constatirung der Seuche bis zum Zeit-

punkte der Funktionsübernahme der Seuchencommission, resp. der Schätzung gefallenes Thier zahlt der Fiskus u. s. w. in letzterem Falle zahlt derselbe jedoch nur dann die Entschädigung, wenn die Obduction ergibt, dass das Fleisch des Thieres durch die Schlachtung während dieser Zeit zum Gebrauch geeignet gewesen wäre.

Die auf die vorgeschlagene Art ergänzte Verordnung würde — meiner Ansicht nach, — den vom Gesetzgeber ins Auge gefassten Zweck erfüllen.

Die Erweiterung der Confinirungs-Anstalt für Borstenvieh in Krakau.

In Nr. 9 unseres Blattes vom 2. d. M. haben wir berichtet, dass die Verwaltung dieser Anstalt angesichts des zu erwartenden Abschlusses des österreichisch-ungarisch-rumänischen Handelsvertrages, die Anlage neuer, den veterinär-polizeilichen Anforderungen entsprechender Ubicationen, beschlossen habe, welche die zu erwartenden rumänischen Auftriebe ohne Benachtheiligung der inländischen aufzunehmen geeignet wären.

Wir constatiren heute mit Befriedigung, dass im Laufe von 8 Tagen der Bau von 30 Stallungen ausgeführt worden ist, in denen 3000 Stück Borstenvieh untergebracht werden können, und dass eine gleiche Anzahl Stallungen, mit Raum für weitere 3000 Stück im Laufe der nächsten Woche fertig gestellt sein sollen. Schliesslich soll im Frühjahr die Umarbeitung der provisorisch hergerichteten Stallungen und der Bau weiterer neuer erfolgen, so dass die Anstalt zur geräumigen Unterbringung von 20000 Stück gerüstet dastehen wird.

Für die bewundernswerthe Schnelligkeit mit welcher diese Bauten ausgeführt werden, gebührt die Anerkennung hauptsächlich dem Gemeinderathe Herrn Beringer, welcher keinen Augenblick verstreichen liess, seit ihm ex offio die Ausführung der Baulichkeiten übergeben worden, und seiner gewohnten Energie ist es gelungen, in so kurzer Zeit Alles herzustellen, was alle Erwartungen übertrifft. So kann nunmehr mit Ruhe der Zukunft entgegengesehen werden.

Die Gemeinde hat solcher Art alles erfüllt, was von ihr verlangt werden konnte, auch keine Mühe und Kosten gespart, und zwar mit dem deutlichen Bestreben, den deutschen Behörden von vorneherein alle Beschwerdegründe zu benehmen, auf Grund deren ein Einfuhrverbot erlassen werden könnte, und da wäre, kaum mangelt das erste Kriterium. Dem ist nun gründlich abgeholfen. An der hohen Regierung wäre es, nunmehr dafür zu sorgen, dass die Gemeindeverwaltung der Stadt Czernowitz nicht zur Concurrenz betreffs der rumänischen Auftriebe zugelassen werde, und dass durch Erwirkung der Erlaubniss der Einfuhr von Provenienzen der Krakauer Anstalt nach Deutschland, dieser die Gelegenheit zur Entwicklung geboten werde, durch Heranziehung eines Auftriebes von solcher Bedeutung, um die fortwährenden Neuauslagen amortisiren zu können.

Zahl 10406/893.

Herrn D. Mandel,

Redacteur des Wochenblattes „Viehmarktberichtes“ in Krakau.

Im Sinne des Rescriptes der Hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 1. März 1894 Z 18034 werden Sie benachrichtigt, dass das Hohe k. k. Finanz-Ministerium im Einverständniss mit dem Hohen k. k. Ministerium des Innern mit Rescript vom 8. Februar 1894 Z 53279/93 die in Krakau jeden Freitag erscheinende von Ihnen redigirte Zeitschrift „Viehmarktbericht“ als Fachblatt anerkannt und demgemäss von der Stempelpflichtigkeit befreit hat.

Gleichzeitig wird erwähnt, dass die Verlautbarung dieses Ministerialrescriptes bereits im Verordnungsblatt des Finanz-Ministeriums erfolgt ist.

Krakau, den 6. März 1894.

CONCURS.

Bei der Confinirungsanstalt der Stadt Biala für galizisches Borstenvieh gelangt die Stelle eines Thierarztes, mit welcher ein Jahresgehalt verbunden ist, zur provisorischen Besetzung.

Bewerber um diesen Posten, welche der deutschen und polnischen Sprache mächtig sein müssen, haben ihre mit dem Diplome über die abgelegten strengen Prüfungen, sowie mit dem Nachweise über Alter, Stand und bisherige Verwendung belegten und gestempelten Gesuche längstens bis 12. März d. J. beim gefertigten Magistrate einzureichen.

Magistrat Biala am 21. Februar 1894.

Der Bürgermeister Dr. Rosner.

AUSWEIS

über die Preise, den Auftrieb und die Zufuhr am Schlacht- und Jungviehmarkte in der Woche vom 4. bis 10. März 1894.

Viehpreise auf dem Schlacht- und Jungviehmarkte exclusive Verzehrssteuer.									
Auftrieb u. Zufuhr		P r e i s e							
		Einheit	von		bis				
			fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.
Schlachtvieh	Stücke	1 q	48	—	66	—			
Kälber weidner	4067	1 kg.	—	28	—	56			
Kälber lebende	116	"	—	30	—	46			
Lämmer weidner	3515	1 Paar	3	—	11	—			
Lämmer lebende	—	1 "	—	—	—	—			
Schafe weidner	357	1 kg.	—	26	—	40			
Schafe lebende	5251	"	12	—	26	—			
Schweine weidner	1506	"	—	41	—	54			
Schweine lebende	1122	"	—	32	—	48			

Fleischpreise in Wien per Kilogramm in Kreuzern.									
Fleischgattungen	In der	Gross-	Markthalle	Bei den An-	provisio-	nirungs-	ständen	Rind, Stand, d.	Fleischschauer
Rindfleisch vorderes	46	56	46	56	46	67	44	70	48
" hinteres	64	72	64	72	60	83	60	95	60
Kalbfleisch	50	75	44	90	40	84	44	90	40
Schafffleisch	30	50	36	60	30	70	32	90	30
Schweinefleisch	50	78	48	80	50	80	52	100	50
Pferdfleisch vorderes	—	—	—	—	—	—	—	—	20
" hinteres	—	—	—	—	—	—	—	—	26

Wien, am 10. März 1894.

Vom Markt-Commissariate.

Verschiedenes.

Fleischbericht.

Täglicher Fleischmarkt in der Central-Markthalle.
Gesamtauftrieb nachstehender Fleischgattungen von 7/2 14/3. Rindfleisch 23123, Kalbfleisch 40478, Schweinefleisch 36938, Schafffleisch 475, Kälber 1487, Schweine 1006, Schafe 262. Notirt wurde pr. Kg. in kr. inclusive Verzehrssteuer. Rindfleisch vorderes 30—60, hinteres 37—70 Rostbraten (engl.) 56—80, Kalbfleisch 28—50, Schafffleisch 30—44, Schweinefleisch 45—65, Kalber 30—52, Schweine 46—58 Schafe 34—40. Wien, den 14/3. 1894.
Anmerkung: Geschäft Anfangs sehr schleppend, Freitag und Samstag lebhafter, so dass nur wenig Waare unverkauft blieb. Vertilgt wurde 1148 1/2 Ko. Kalbfleisch, 11 Kälber wegen Abmagerung und Unreife, = Ko. Fleisch als aufgeblasen, 3 Stück Schweine und 437 1/2 Ko. fäuliges Schweinefleisch.

Viehmarkt-Berichte.

Krakauer Borstenviehmarkt der Confinierungsanstalt
13. März 1894. Marktverkehr v. 12. u. 13. März. Auftrieb 4750 Stück. Es notiren: Ferkel fl. 22—26 Frischlinge fl. 28—33 lebend per Paar, Fettwaare 36—41 kr. per Kg. lebend. Verladen wurden: 4728 Stück, und zwar nach den österreichischen Provinzen Tendenz fest. (Die Marktdirection.)

Bialaer Borstenviehmarkt und Confinierungsanstalt.
13. März 1894. Marktverkehr vom 9. u. 10. März 1894. Auftrieb 14535 St. Es notiren: Ferkel 19—25 fl., Frischlinge 26—31 fl. Volljährige 32—38 fl. lebend per Paar, Fettwaare 36—41 kr. per Kg. lebend. Verladen wurden nach österreichischen Provinzen 13264 St., nach dem Auslande — St. Auftrieb für den Markt am 16 u. 17 März St. 11320. (Die Marktleitung)

Der Prager Bericht ist nicht eingetroffen.

Wiener Vieh- und Fleischmarkt-Cassa-Bericht St. Marx.
Borstenviehmarkt am 13. März 1894. Zum heutigen Markte waren 10115 Stück angemeldet und hievon zu Beginn 3111. Jungschweine und 5731 Fettschweine ung. Race, zusammen 9847 Stück aufgetrieben.

Das Geschäft war flau.

Prima von 45—46 ausnahmsweise 47 Kreuzer
Mittel " 42—44 Kreuzer
Leichte " 36—41 Kreuzer
Jungschweine von 32 — 41 Kreuzer.

Berlin, 14 März 1894. Städtischer Schlachtviehmarkt
Zu Markt standen: 280 Rinder, 9394 Schweine, dabei 508 Bakon. u. — Galiz. 2081 Kälber, 1223 Hammel Rinder zu letzten Preisen zur Hälfte verkauft. Schweinemarkt verlief ruhig. I. 54, II. 51—52, III. 48—50 M. per 100 Pfd. m. 20% Tara. Bakonier, 48—51 M. mit 50—55 Pfd. Tara p. St. Galiz — M. für 100 Pfd. mit 20% Tara. Der Kälbermarkt war ruhig. I. 54—60, II. 44—53, III. 36—43 Pfg. für 1 Pf. Fleischgew. Hammelauftrieb wurde zu unveränderten Preisen teilweise verkauft.

W drukarni Jozefa Fischera w Krakowie.

Olmützer Schlachtviehmarkt am 13 März 1894.
Auftrieb 25 Stück Hornvieh u. z. 25 Stück Ochsen, — Stk. Stiere, — Stk. Kühe u. Kalbinnen. Davon waren: Galiz. 25 Stk. Ungarische — Stk. Einheimische — Stk.
Preise: Gute Qualität von 32 1/2—34 fl. Mindere Qualität — fl. per Meter-Zentner Lebendgewicht.

Olmütz, am 13 März 1894.
Schlachtviehmarkt-Commission.
Brünner Marktbericht. Auftrieb am 8. März 1894.
13 Stück Stiere mährisch, — St. galizisch, 50 Stück Ochsen, mährisch, 2 Stück galizisch, 19 Stück ungarisch, 13 Stück Kühe mährisch, 4 Stück galizisch Lebendgewichtspreis per 100 Klg. 29 fl. bis 38 fl. berechnet.
845 Stück Schweine von 46—52 kr. 389 Stk. Kälber von 36—54 kr. 52 Stück Schöpsen von 40—46 kr.
44830 Klg. Rindfleisch von 48—60 kr. Wurstfleisch per Klg. von 26—44 kr. verkauft.
Markt-Commissariat Brün am 9. März 1894.

Wien, 15 März 1894 (Central-Viehmarkt St. Marx.)
(Schafmarkt.) Auftrieb 6253 Stück. Die Tendenz war heute flau. Es notiren: Exportschafe von fl. 17 bis fl. 25 1/2, ausnahmsweise fl. 26 1/2, Brakschafe v. fl. 10 bis fl. 16 p. Paar.

(Stechviehmarkt.) Dem heutigen Markte wurden zugeführt 3530 Stück Kälber, 1840 Stück lebende Schweine, 1618 Stk. Weidner-Schweine, 225 Stück Weidner-Schafe u. 3950 Stk. Lämmer. Tendenz flauer. Es wurden verkauft: Lebende Kälber von 30 kr. bis 36 kr. Prima von 38 kr. bis 44 kr. Hochprima von 46 kr. bis 54 kr. Jungschweine von 31 kr. bis 41 kr. Weidner schwere Schweine von 38 kr. bis 44 kr. Prima-Frischlinge von 44 kr. bis 50 kr. Weidner-Schafe von 24 kr. bis 36 kr. per Kilogramm. Lämmer von fl. 4 bis fl. 12 per Paar.

Marktbericht der Wiener Vieh- und Fleischmarktcassa.

Centralviehmarkt St. Marx.
Schlachtviehmarkt vom 12. März 1894.
Gesamtauftrieb: 4285 Stück.

Ungarische 1718 St. Mastvieh 3584 St. Ochsen 3318 St.
Galizische 372 " Weidevieh — " Stiere 429 "
Bukowinaer 146 " " Kühe 482 "
Deutsche 2019 " Beinvieh 701 " Büffel 56 "

Preise für Prima: Ungarische von 61 bis 63 1/2, für Secunda von 56 bis 60, für Tertia von 51 bis 55 für Weidevieh serbisches und ungarisches von — bis —, für Stiere von 23 bis 33 (I.G.).

Bericht über den Fettviehmarkt zu Dresden am 12. März 1894.

Auftrieb:

	gute Waare	mittle Waare	gering Waare
Rinder 563 Stück p. 50 kl. Schlachtg.	56—60	52—55	45—50
Bullen do.	—	—	—
Landschweine 1010 Stück Lebendgew.	—	—	—
Engl. Landschweine do.	45—48	42—44	—
Fremde dto. do.	—	—	—
Galiz. dto. do.	—	—	—
116 Ungar. Stück pr. 20—25 Ko.	53	52	—
	55	54	—

908 Hammel p. 50 Ko. Schlachtgew. 58—60 54—57 45—50
331 Kälber do. 60 55 50
Unverkauft blieben: 46 Rinder, 15 Landschweine, 60 ungarische Schweine, 40 Hammel, — Galizische. Geschäft schleppend.
Dresden, den 12. März 1894.

Direction des Schlacht- und Viehhofes

Borstenvieh-Marktbericht

der ersten ung. Borstenvieh-Mastanstalt Actien-Gesellschaft.

Budapest-Köbánya, am 9. März 1894.

Das Geschäft war fest.

Wochendurchschnitts-Preise: ung. sortierte Waare 320—380 Klg. schwere 53 1/2—54 kr. 280—300 Klg. schwere 51—52 kr. Alte über 300 Klg. schwere 50—51 kr. Landschweine 49—50 kr. serbische 47—50 1/2 kr. rumänische — kr. per Klg. Netto. Als Einwaage sind per Paar 45 Klg. und 1% Rabatt usuell.

Hiesiger Viehstand: am 9 Februar sind verblieben
Zutrieb von: 131755 Stück

Inland 14343 Stück
Serbien 2342 "
Rumänien 399 "
anderen Ländern 17084 Stück

Abtrieb nach: 148839 Stück

Budapest. Consum (I—X) Bez. 4039 Stück
Inland 482 "
Wien 640 "
Oesterreichischen Ländern . . . 1564 "
Deutschland 6186 "
anderen Ländern 76 "
in den Seifensiedereien verarbeit. 76 " 12938

Verbleibt Stand 135901 Stück

In den Actien-Szállásen lagern 22643 Stück Schweine
In den Sanitäts-Transito-Szállásen verblieben 21 II. 8868 St.
Zugeführt wurden serbische 2343 "
Rumänien 399 "

11610 St

Abgeführt wurden 3047 "

Verbleibt Stand 8563 St.

u. z. 7944 Stück serbische u. 619 Stück rumänische. Bei der Sanitätsbeschau wurden vom 1. Jänner bis heute 26 Stück dem Consum entzogen und zu technischen Zwecken verwendet.

Münchener Schlacht- und Viehhof-Direction.

(Originalbericht).

In dem Zeitraume vom 4 bis 10 März 1894 wurden aus dem Restbestande und den neuen Zufuhren verkauft:

784 Stück Ochsen, 705 Kühe, 207 Stiere, 634 Rinder 3419 Kälber, 2993 Schweine, 187 Schafe u. Ziegen, 475 Lämmer, Kitze und Spanferkel. Man bezahlte:

Ochsen mit:
Fleisch Unschlitt Haut pr. St. M.
ca. 750 Pfd. 120—150 Pfd. u. 110—120 Pfd. 515—535
" 650 " 90—110 " " 90—110 " 395—415
" 550 " 70—80 " " 75—90 " 295—315

Kühe:
Fleisch Unschlitt Haut pr. St. M.
ca. 500 Pfd. 80—100 Pfd. u. 70—80 Pfd. 280—300
" 400 " 60—70 " " 60—70 " 190—210

Kälber von 40—60 Pfg. per Pfund lebend.
Schweine 39—47 " " " todt.
50—60 " " " "

Schafe per Paar mit 20—40 Mark.
Die Zufuhr aus Oesterreich betrug 215 Bayern 462

Fremde Händler haben 886 Stück Grossvieh angekauft und exportirt München 10. März 1894.

Nürnberger Viehmarkt. (Original-Bericht der Schlacht- u. Viehhof-Direction). Es waren zum Verkaufe aufgestellt:
— St. Rindvieh, darunter — St. aus Oesterreich
— " Kälber.
— " Schafe und Lämmer,
— " Schweine darunter — St. aus Italien — St. aus Oesterreich.

Chemnitzer Viehmarkt. 12. März 1894. Schlacht- u. Viehhof: Aufgetrieben waren heute: Rinder 294, Landschweine 403, gal. —, ung. Schweine 493, Kälber 92, Hammel 531. Als höchste Durchschnittspreise wurden ermittelt: Rinder I. Qual. 58—61, Ausnahmen höher, II. Qual. 50—56, III. Qual. 40—48 M. für 100 Pfd. Fleischgewicht, Landschweine 58—60 M. für 100 Pfd. Lebendgewicht bei 40 Pfd. Tara für je ein Schwein, ung. 52—54 Mk. galiz. Schweine — Mk. für 100 Pfd. Schlachtgewicht, Kälber 58—60 Mk. für 100 Pfd. Schlachtgewicht, Hammel 27 bis 32 Mk. für 100 Pf. Lebendgew. v. 19. d. M. beginnt d. Markt um 7 Uhr früh.

Hamburg, den 14. März 1894. Schweinemarkt auf dem Viehhof „Sternschauze“ vom 11 bis 14. März.

Bezahlt wurde:
Beste schwere reine Schweine 53 1/2—54 1/2 M. 200% T.
Schwere Mittelwaare 51—52 " 220% "
Gute Leichte 52—52 " 220% "
Geringere 50 1/2—51 1/2 " 24% "
Sauen nach Qualität 45—49 1/2 " schwank
Der Handel war in der letzten halben Woche schleppend

Schlachtviehmarkt-Bericht der Direction des städtischen Vieh- und Schlachthofes zu Leipzig auf dem städtischen Viehhofe zu Leipzig 12 März 1894.

Zum Ver- kauf standen:	Erzielte Preise per 50 kg. in Mk. für						Es wurden verkauft	Es blieben unverkauft	Geschäfts- gang
	Lebend Schlacht								
	GEWICHT								
	I. Qual.	II. Qual.	III. Qual.						
409 Stk. Rinder davon	—	—	—	—	—	—	352	29	langsam
181 Stk. Ochsen	—	66	—	60	—	50	153	33	
11 Stk. Kalben	—	63	—	53	—	56	17	—	
164 Stk. Kühe	—	60	—	53	—	45	122	26	
91 Stk. Bullen	—	57	—	55	—	52	60	7	
235 Stk. Kälber*	43	—	40	—	36	—	206	1	
569 Stk. Schafvieh	30	—	27	—	25	—	530	138	
979 Stk. Schweine davon	—	—	—	—	—	—	945	34	
887 Stk. Landsch.	61	—	59	—	56	—	847	13	
82 Stk. Bakonier	55	—	54	—	—	—	98	21	

2263 Stk. Schlachtvieh.

Anmerkung: *Mastkalber bis 48 Mark.
Das Schlachtgewicht bei Rindern wird mit Talgieren berechnet.
Die Schweine werden gehandelt mit 20 kg. Tara.

Magdeburg. Städtischer Schlacht- und Viehhof.

(Amtlicher Marktbericht der Direction.)

Auftrieb am 13 und 14 März 1894.

129 Rinder einschl. 16 Bullen, 158 Kälber, 182 Schafe 1086 Schweine, davon 152 Bakonier. — Galizier

Preise: Ochsen Ia. 31—33 Mk. IIa. 27—30 Mk. für 50 kg.
Bullen Ia. 26—28 Mk. IIa. 22—25 Mk. Lebend-
Kühe Ia. 24—27 Mk. IIa. 21—23 Mk. gewicht.
Kälber Ia. 38—45 Mk. IIa. 32—37 Mk.

ausgesuchte Posten bis — Mk.

Schafe 18—21 Mk. Hammel 21—24 Mk. Lämmer — M für 50 kg. Lebendgewicht.

Schweine 53—57 Mk. Sauen 50—53 Mk. Eber 42—46 Mk
Bakonier 53 Mk. Gal. — Mk. für 40 kg. Schlachtgewicht
Schweine werden nach Lebensgewicht mit 40—50 Pf. Tara pro Stück, schwere Schweine mit höherer Tara. Sauen u. Eber mit 20% Tara verkauft.

Tendenz mittelmässig

Magdeburg, den 14. März 1894.

Der Director.

Odpowiadzialny redaktor i wydawca: D. Mandel.

Verantwortlicher Redakteur u. Eigenthümer D. Mandel.